

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego takim jak uregulowanie rozpatrywane w postępowaniu głównym, które chroni zdrowie publiczne oraz godność i nieskazitelną zawodów chirurga plastycznego i lekarza medycyny estetycznej poprzez zakazanie wszelkiej osobie fizycznej lub prawnej reklamowania zabiegów z zakresu chirurgii plastycznej lub medycyny estetycznej innej niż chirurgiczna.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 24 października 2017 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Colmar – Francja) – postępowanie karne przeciwko Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

(Sprawa C-474/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Identyczne pytania prejudycjalne — Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Ustawodawstwo mające zastosowanie — Zaświadczenie A1 — Moc dowodowa]

(2018/C 005/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d’appel de Colmar

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

przy udziale: Syndicat Prism’emploi, Union départementale CGT du Bas-Rhin, Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), następca prawny Urssaf du Bas-Rhin

Sentencja

Artykuł 19 rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że zaświadczenie A1, wydane zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego, jest wiążące zarówno dla instytucji zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, w którym praca jest wykonywana, jak i dla sądów tego państwa członkowskiego, nawet jeżeli stwierdzą one, że warunki działalności danego pracownika najemnego w sposób oczywisty nie są objęte przedmiotowym zakresem zastosowania tego przepisu rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 441 z 28.11.2016.